

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

?buildings and bridges
are made to bend in the wind
to withstand the world
that?s what it takes
all that steel and stone
are no match for the air, my friend
what doesn?t bend breaks
what doesn?t bend breaks? (Ani DiFranco)

Avui parlarem de la vida a l'estranger.

No serà una crítica d'arquitectura o una ressenya d'exposició. Us explicaré com vàrem fer la primera pedra dels edificis que estem construint a Accra, Ghana.

Feia dies que el constructor em parlava de fer un acte d'inauguració de la construcció, i jo li deia que endavant, però que la " propietat " no estava disposada a assumir-ne les despeses.

La cosa va anar així: el constructor volia fer-se una mica de propaganda i, alhora, complir amb els treballadors que estaven una mica mosca perquè no havíem començat l'obra com calia, que era a la manera ghanesa i no a l'anglosaxona.

No vàrem trobar un "xaman" apropiat a un preu assequible i ens vàrem decidir pel ritus tradicional protestant Baptista o similar. Ens van assignar dos capellans de dues congregacions diferents. Arribats a la localització, vàrem fer un forat amb una pala i es van cantar uns salms. Tot seguit, un bulldòzer va començar a desbrossar el solar, per a deixar-lo preparat per a la cerimònia que hi tindria lloc més endavant.

Al cap d'un parell de setmanes, els treballadors varen tornar a la càrrega dient que calia fer una vertadera benedicció de l'obra " a la ghanesa ", amb un xaman o més. No hi havia escapatòria. Finalment, ens vam disposar a cercar el millor equip per a dur a terme el ritus, i evitar així que hi hagués una desgràcia a causa de la nostra negativa.

La primera ensopegada va ser el preu. El " mossèn " volia \$5,000 i que assumíssim el cost del material. El material era dues cabres i dues gallines. Com que era l'època de " la Festa del Sacrifici ", les cabres es venien a un preu força més elevat de l'habitual, i vam haver de negociar que ho faríem al cap de 15 dies, utilitzant una cabra que no s'hagués venut, i el " mossèn " va acceptar cobrar \$3,000 per tot l'equip.

Així vam triar un divendres (tal com faríem a Barcelona) pensant que, a la finalització de la cerimònia, els treballadors ja podrien donar la jornada per acabada. Durant l'execució del ritus inaugural, entren en joc l'aiguardent, dues gallines, dues cabres, uns ganivets, un xaman i els seus acòlits. L'aiguardent no em va estranyar. En altres cerimònies que havia assistit, com el " Naming Ceremony " d'un nadó, ja n'havien utilitzat, els assistents i el propi homenatjat.

Oriol Mateu, arquitecte. Corresponsal del COAC a Accra, Ghana

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://arquitectes.eu/ca/content/entre-dos-m%C3%B3ns-la-primera-pedra-accra>

Links:

[1] <http://arquitectes.eu/ca/printpdf/printpdf/8478>

[2] <http://arquitectes.eu/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>